

Puck Sewalt
Thomas Nivard
Vera Zandberg
Rik Veldhuijzen
van Zanten

Willie Wereld.

met illustraties van
Liv de Ridder, Jan Koning en The
Tjong Khing

Inhoudsopgaven

Lieve Willie wereld bewoners	2
Welkom	3
Wat is MDT	4
Het groenen plantje	6
Het grote gebouw	10
Het Plasticmonster	14
Wie o wie heeft de zon aan gezet?	18
Hoe schrijf je een kinderboek?	22

Lieve Willie wereld bewoners

'Red jij Willie Wereld?' gaat over de vervuiling van de wereld en hoe wij dit met elkaar kunnen tegengaan, vooral als we vandaag nog beginnen! Het boek bestaat uit vier korte voorleesverhalen voor kinderen en bij elk verhaal worden tips and tricks gegeven aan zowel de kinderen als de voorlezers over hoe we 'Willie Wereld', ook wel de wereld, kunnen redden.

Dit boek is ontstaan naar aanleiding van de Maatschappelijke Diensttijd, ook wel MDT, die in Nederland wordt ingevoerd. Maatschappelijke Diensttijd is bedoeld om jongeren 'iets' te laten doen voor de maatschappij zonder dat ze daar geld voor ontvangen. Hiermee hoopt de overheid dat jongeren meer actief gaan zijn voor onze maatschappij. De maatschappij dreigt namelijk achteruit te gaan en door MDT in te voeren, kunnen we dit tegengaan en het juist verbeteren!

Met dit voorleesboek willen we kinderen vanaf jongs af aan op een liefdevolle manier meegeven dat het belangrijk is om maatschappelijke bijdragen te leveren. Hierdoor wordt het een gewenning, waardoor zij op een latere leeftijd

met alle waarschijnlijkheid sneller gemotiveerd zijn deel te nemen aan de MDT. Uiteraard is het ook een boek die kinderen bewust maakt van wat de gevolgen voor de wereld zijn, wanneer de mensen niets aan de vervuiling van de wereld doen.

Onze wens is dat de kinderen van morgen leren voorzigtiger met de aarde om te gaan. Dat de kinderen al vanaf het begin de zorgzaamheid voor de wereld in hun systeem hebben. Wij willen alle lezers en luisteraars meegeven dat je met kleine dingen en acties van de wereld een betere plek kan maken. Jongeren kunnen veel doen voor de maatschappij door aan de MDT deel te nemen, maar uiteindelijk moeten we het met elkaar doen. Om die reden richten wij ons met 'Red jij Willie Wereld?' niet alleen op de jongeren die het boek kunnen inzetten als MDT, maar ook op de kinderen en andere voorlezers. Wij geloven erin dat iedereen hoe jong of hoe oud je ook bent, 'iets' kan bijdragen aan het verbeteren van de wereld.

We willen heel graag alle jongeren bedanken die hebben meegeschreven en de tekeningen hebben gemaakt en zo een bijdragen hebben

geleverd aan 'Red jij Willie Wereld?'. Rik Veldhuijzen van Zanten, Jan Koning en Liv de Ridder, bedankt voor jullie enthousiasme. Daarnaast willen we ook graag Simon van der Geest bedanken die de verhalen heeft gecheckt en ons tips heeft gegeven over hoe je een verhaal kan schrijven. Ook heeft The Tjong Khing ons geholpen met het tekenen van een tekening, hier zijn we ontzettend blij mee. Dit heeft ons ontzettend geholpen met het ontwikkelen van dit boek. Tot slot Spaarnelanden en de Milieu Defensie bedanken, voor het delen van hun kennis en het geven van hun tips.

Wij hebben dit boek dan ook geschreven met veel plezier en enthousiasme omdat we de kinderen iets willen meegeven en zelf nog veel goede herinneringen hebben.

Dan is er eigenlijk nog maar een ding dat we willen zeggen: veel lees- en luisterplezier en hopelijk succes met jouw MDT!

Athene Siliakus
Thomas Nivard
Vera Zandberg
Leon Schorrel

Welkom

Hey, ik ben Willie Wereld. Wat leuk dat je dit boek hebt uitgekozen om te lezen samen met mama, papa, juf, meester, oppas of iemand anders die het te gek vindt om jou voor te lezen. In dit boek staan verhalen over mij en mijn vriendjes. Wij maken ons namelijk allemaal zorgen over hoe het met mij gaat... Daarom hebben we na elk verhaaltje tips voor jou en jouw vriendjes achtergelaten, zodat je ons kan helpen mij te redden! Ik word steeds viezer en daar hebben mijn vriendjes, maar misschien jij zelf ook wel, last van. Als we hier samen 'iets' aan doen, dan wordt ik weer mooier in plaats van viezer. Dus rust nu tijdens het verhaal maar goed uit, dan kunnen we daarna met elkaar aan de slag!

En mama, papa, juf, meester, oppas of een andere voorlezer wees maar niet getreurd, ook jouw hulp kunnen we goed gebruiken! We nemen je graag aan de hand, zodat we gezamenlijk het probleem gaan verkleinen.

Voor nu veel leesplezier en steek daarna maar snel je handen uit de mouwen!

Dikke knuffel,
Willie wereld

Wat is MDT?

In Nederland willen aan de slag met Maatschappelijke Diensttijd, maar waarom? En wat is Maatschappelijke Diensttijd eigenlijk? Dat vertellen we je graag!

Maatschappelijke Diensttijd, ook wel MDT, is bedacht voor jongeren tussen de 15 en 30 jaar. Het is ontworpen om jongeren meer met de maatschappij in aanraking te laten komen en de maatschappij nog sterker te maken. MDT duurt 3 tot 6 maanden. Jongeren die meedoen aan MDT doen dit vrijwillig wel kunnen ze beloningen krijgen zoals, Certificaten & referenties, Cursussen, trainingen en activiteiten. Bijvoorbeeld een EHBO-cursus, een taalcursus of een trainerscursus, Kortingen of andere voordelen. Bijvoorbeeld korting op kaarten voor evenementen. Het is een positieve manier om mensen met een verschillende leeftijden, achtergronden en gewoontes dichterbij elkaar te brengen, door samen iets voor een ander of voor de wereld te doen. Daarnaast is MDT voor jongeren een kans om zich betrokken te voelen in de samenleving en om hun talenten te

ontdekken en ontplooien. Tevens biedt het jongeren de kans om ervaringen op te doen in het werkveld. Wat het toekomstperspectief van jongeren een positieve boost geeft!

Het is belangrijk dat de jongeren niet alleen meedoen aan MDT, maar er ook enthousiast van worden. Uit opdracht van, zomw, hebben wij, Thomas, Athene, Vera en Leon, een concept ontwikkelt om jongeren, maar vooral ook kinderen, te prikkelen met MDT. Dit boek is daar het eindresultaat van. In dit boek staan verschillende verhalen rondom het thema 'Vervuiling'. Deze verhalen kunnen voorgelezen worden aan kinderen tussen de 4 en 6 jaar en zijn zo geschreven dat het kinderen, maar ook de voorlezer aanzet tot actie! We moeten de handen in een slaan en stap voor stap de wereld 'verschonen', dat is eigenlijk de filosofie van het boek. Wanneer kinderen met deze filosofie opgroeien, dan zijn wij er van overtuigd dat zij op latere leeftijd hun hand niet meer omdraaien voor MDT. Dit omdat het voor hen dan al de nor-

maalste zaak van de wereld is, om iets voor de maatschappij en de samenleving te doen.

Maar zover zijn we alleen nog niet.., maar tot die tijd kan dit boek 'Red jij Willie Wereld?' ingezet worden als MDT. Nu denk je vast echt? Kan dit boek al mijn MDT zijn? Jazeker, dat kan echt! Door dit boek voor te lezen op basisscholen en/of bij je oppas kinderen. Door zelf de volgende editie te schrijven en/of te tekenen of door Willie Wereld workshops te gaan geven, kan je je eigen MDT invullen! Hoe gaaf is dat!? Zo is er niks saai aan MDT, want je hebt het volledig zelf in de hand.

Word jij hier nou enthousiast van? Laat het ons weten, dan koppelen wij jou graag aan de juiste organisatie en kan je aan de slag! We hopen dan ook van je te horen.

Enthousiaste groeten,

Thomas, Athene, Vera en Leon

Heel veel lees en luister
plezier

Het groene plantje

Er was eens een eiland, een heel speciaal eiland! Een eiland zo uniek, dat er maar één van is op de hele wereld. Het eiland is helemaal gemaakt van plastic: plastic bomen, plastic grond en zelfs plastic fruit! Bram woont op dit kleurrijke, steeds groter wordende plastic eiland. Alleen wel, helemaal alleen...

Bram loopt elke dag rond op zoek naar iets wat niet van plastic is. Want door al het plastic, ziet hij door de plastic bomen, het plastic bos niet meer. Eerst loopt hij langs het water waar geen vissen zwemmen, want die houden niet van plastic, dan door het bos waar geen bloemen bloeien, want die kunnen niet tegen plastic en uiteindelijk langs de berg der bergen: de berg van plastic flessen, dopjes, snoeppapierjes, boterhamzakjes, rietjes en speelgoed verpakkingen..

De berg is Brams favoriete plek op het eiland. Op de berg kan Bram het hele eiland zien, en de oceaan eromheen. Bram kijkt het liefst de hele dag over het eiland speurend naar iets wat niet van plastic is. Terwijl Bram met zijn ogen langs het eiland glijd ziet hij daar verderop iets wat hij nog nooit eerder heeft gezien! Daar! daaronder een plastic boom, ziet hij iets groens! Met veel haast rent Bram de berg af naar beneden, langs het bos en langs de rivier naar de plek waar hij het groene dingetje zag.

Heel voorzichtig komt hij steeds dichterbij het groene dingetje. En dan, als hij er bijna met zijn neus bovenop zit, ziet hij wat het is; een heel klein groen plantje!

'Hallo daar kleintje hoe ben jij hier gekomen?' vraagt Bram enthousiast aan het nieuws wat hij ziet.

'Ik moet dit kleine ding heel goed beschermen, anders zal het niet lang overleven tussen al dit plastic, hier om hem heen.' Bram begon te graven, steeds dieper en dieper. Al het plastic om hem heen schoof hij razend snel aan de kant, om het kleine plantje te redden.

Uiteindelijk na heel lang graven, vond Bram iets waarvan hij nooit had durven hopen dat het bestond. Om het plantje heen vond hij bruine grond waar in hij geen plastic meer kon bekennen. Een bruine grond, die eigenlijk maar een beetje gek voelt aan zijn vingers. Zacht, plakkerig, een beetje kruimelig en allemaal even onbekend voor Bram.

'Het kan niet anders dan dat dit gekke kleine groene plant, op deze nog veel gekkere grond kan overleven', denkt Bram enthousiast. 'Zowel voor het kleine groene ding, als voor deze

plakkerige grond zal ik met liefde gaan zorgen.' zegt Bram hardop, zonder dat iemand hem zal horen.

Bram besloot om dit voortaan elke dag te doen, zodat er elke dag nieuwe bruine ruimte ontstaat, waarop de kleine groene dingen kunnen groeien. Zo ontstond er uiteindelijk een prachtig bos, vol met echte bomen en gekleurde bloemen. Bloemen die ruiken naar roosjes, volgens Bram.

Na een jaar zat Bram weer op zijn favoriete berg, en hij keek over zijn eigen speciale eiland en glimlachte tevreden. Want door zijn harde werk, was er niet alleen een bos ontstaan vol met bloemen en echte bomen, maar was er ook leven ontstaan in de grote oceaan, allemaal kleine vissen. Bram voelde zich groot, groter, grootst. Echt de koning van zijn land!

Tips van Willie

Hallooo, dit was het verhaal over mijn vriendje Bram. Hij is zo blij, omdat hij niet meer alleen is door alle bijtjes die om hem heen vliegen. Als jij deze tips volgt, kan Bram nog meer groen laten groeien op het plastic eiland.

-Gebruik minder plastic om net zoals bram de wereld mooier te maken! gebruik geen rietjes en plastic flesjes!

-Plastic zit in heel veel dingetjes die wij gebruiken, Gebruik daarom altijd bordjes, vorkjes, mesjes, bekertjes en lepeltjes die je vaker dan een keer kan gebruiken bij jet feestjes.

-Gooi na het eten altijd je troepjes in de prullenbak dan komt het nooit op Brams eiland terecht.

En voor mama en papa:

-Is het aangenaam weer? Gebruik de droger niet, maar laat de was buiten drogen.

-Vermijd allerlei wegwerpmateriaal in plastic. Vorkjes, messen, lepels, roer- en wattenstaafjes... Herbruikbare drinkfles, je eigen beker, herbruikbaar rietje uit glas, staal of bamboe, herbruikbare scheerhouder, wasbare herbruikbare luiers.

-Trek dingen als opladers uit het stopcontact als je ze niet gebruikt .

-Maak van je brievenbus een no-go area. Met een Nee-Nee of Nee-Ja-sticker krijg je geen reclamefolders meer door de bus. Dat scheelt zo'n 1.800 folders per brievenbus per jaar! Haal een gratis sticker op bij je gemeente of bestel er een via neeneeneeja.nl (betaald). Wil je de reclamefolders niet missen? Bekijk ze via een app of online.

Het grote gebouw

Er was eens ergens in een land, hier ver ver vandaan een dorpje. In dat dorpje stond een ontzettend groot gebouw, met op het dak twee hele hoge schoorstenen. Waar continu grote zwarte rookpluimen uit stoomden. Als je de rookpluim volgde, zag je aan de rand van het dorpje een groot gat in de grond. Uit dit gat groeven de mensen voedsel voor het gebouw met de twee schoorstenen. Al dit voedsel verdween in de gapende bek van het gebouw. Het gebouw verteerde het eten in zijn maag van tandwielen, ovens, en radertjes. De mensen die in het dorpje woonde, moesten het grote gebouw zijn eten geven. Anders zou hij geen manden meer maken die de mensen konden verkopen. Op een dag, wilde het gebouw nog meer eten dan normaal en moesten de mensen nog harder werken. De mensen uit het dorpje werden steeds vermoeider en zwakker. Het gat in de grond werd steeds maar groter en dieper en als je goed luisterde, hoorde je het gat jammeren van de pijn. Toen de mensen echt niet meer konden gingen ze naar het grote gebouw toe en zeiden: 'Groot gebouw, we kunnen niet meer zoveel eten aan

je geven, het gat in de grond wordt veel te groot.' Toen het grote gebouw dat hoorden brulde hij: 'Geen eten betekent dat ik niks meer voor jullie ga maken. Ik wil dat jullie nog harder werken en nog meer eten aan mij geven!'

De mensen groeven nog sneller en het gat in de grond werd groter en nog groter en nog veel groter en het gat jammerde niet meer, maar huilde als een wolf naar de maan zo hard.

Op een dag, toen al de mensen strompelend weer op weg waren naar het gat in de grond. Liep er een meisje hen tegemoet. Ze had een prachtig wit jurkje aan met een oogverblindende rieten hoed op haar hoofd. Al de mensen stopte met lopen en wezen naar haar. Ze leek wel te zweven zo zacht kwamen haar voetjes op de grond. Toen al de mensen stil stonden en haar stappen volgden met hun ogen zagen ze dat ze een prachtige mand bij zich had, zo'n mooie mand hadden ze nog nooit gezien, die maakte het grote gebouw niet.

Ze liep naar de voorste mensen in de stoet toe en vroeg vol berouw: 'Weten jullie wie dat enorme gat heeft gemaakt in de grond?' De voorlopers zeiden een beetje beteuterd dat zij dat hadden gedaan, omdat ze het grote gebouw moesten voeden.

Het meisje keek een beetje verbaast en zei toen: 'maar jullie kunnen die manden toch zelf vlechten? Kijk deze heb ik gemaakt.' Ze liet haar mand nu vol trots zien aan de mensen uit het dorpje.

'Wij kunnen dat niet, zouden we dat van je mogen leren?'

'Tuurlijk mag dat, kom dan gaan we meteen beginnen.' zei het meisje vrolijk.

De mensen uit het dorpje liepen nu achter haar aan en ze kwamen op een plek waar ze nog nooit waren geweest. Een plek waar veel wilgenbomen om heen stonden, waar het gras hoog stond en er bijtjes rond zoefden van bloem naar bloem. Toen iedereen op de open plek was gingen ze samen met het meisje, die enthousiast om hen heen sprong manden maken. De groep werd gesplitst in groepen. Sommige gingen wilgen takken verzamelen anderen gingen in grote kringen manden vlechten en sommigen gingen de wilgen opnieuw planten zodat ze voor in de toekomst meer manden kunnen maken.

Tips van Willie

Hey, dit was het verhaal over mijn vriendjes de mandenmakers. Ze zijn dol gelukkig zonder het grote gebouw en houden van hun nieuwe plekje onder de wilgenbomen. Ze hebben aan jou gevraagd of je hen kan helpen de natuur schoon en netjes te houden.

-Eet altijd je bordje leeg en eet minder vlees want het is slecht voor Willie Wereld als je eten laat staan.

-Ga lekker met de trap in plaats van de lift.

-Ruim altijd plastic op, die je op de straat ziet liggen.

-Zeg tegen je ouders dat ze hun vuilnis pas op straat zetten net voor de vuilniswagen komt.

En voor papa en mama:

-Probeer zoveel mogelijk digitaal te werken. Toch iets printen? Doe het dan dubbelzijdig en liefst met 2 pagina's op één kant. Als je dit standaard instelt bij je print voorkeuren, hoef je hier daarna niet meer aan te denken.

-Vermijd synthetische kleding en/of koop een filter voor je wasmachine.

-Koop minder kleding en geef je oude kleding weg in plaats van het weg te gooien.

-Zorg dat je schoonmaakmiddelen biologisch afbreekbaar zijn. Er zijn ontzettend veel schoonmaakmiddelen die erg milieubelastend zijn, hier kun je het milieu echt goed mee helpen. Was op 30 of 40 graden.

Het Plasticmonster

Groter en groter, hoger en hoger, voller en voller. Wat gebeurt er met de zee als het Plasticmonster niet stopt met groeien? Het vriendje van Billie Blub, het Plasticmonster, wordt steeds boller.

'Plasticmonster, waarom groei jij zo snel?,' vraagt Billie Blub, op een koude zondagmorgen.

'Dat komt door al het plastic dat plakt aan mijn vel, plastic flesjes, zakjes, dopjes en bakjes maken mij zo ontzettend groot.' zegt het Plasticmonster met een bedroefd hoofd.

'Ik wil heel graag net zo klein zijn als jij, Billie Blub.' Dikke plastic tranen rollen over zijn droevige gezicht, kletterend in het water.

Gelukkig heeft Billie Blub een idee. 'Waarom zwem je niet met mij mee?,' 'Dan gaan we naar Karel Koraal die heeft een oplossing voor elk verhaal.'

'Maar ik ben niet zo snel als jij, Billie Blub. Ik neem kilo's plastic met mij mee.' 'Ooh maar dat is geen probleem, mijn grote monster vriend, Ik blijf bij jou in de buurt, het maakt niet uit hoe lang het duurt.'

'Hey Billie Blub wat kan ik voor je doen?' vraagt Karel Koraal met veel fatsoen.

Karel Koraal denkt even na en zegt dan: 'Tja al dat plastic komt vanaf het land en dat is aan de andere kant, daar zou je moeten zijn, bij mijn vriend, Kris Kras Konijn.'
'Er is alleen een probleem, ik en Billie Blub kunnen niet met je mee. Kris Kras Konijn is op het land en wij in de zee, was er maar iemand op het land die ons probleem kan vertellen'

'Dankjewel Karel Koraal, dat is echt geniaal. Dat we daar niet eerder aan hebben gedacht, maar dat is natuurlijk ook jouw grote kracht.' zegt Billie Blub tegen zijn bijzondere vriend.

'Kom nou snel met mij mee, naar de andere kant van deze zee.' zegt het grote Plasticmonster met veel paniek.

'Ik word alleen maar hoger en hoger, groter en groter, voller en voller!'

En dan opeens....

PWOEEEEH! Het Plasticmonster wordt NIET MEER

BOLLER!

Hij springt uit elkaar en overal vliegen plastic stukjes, daar, daar en daar!
Billie Blub schreeuwt: 'O NEE, Plasticmonster ben je oké?'

Er zwemt een stukje plastic naar hem toe. 'Nu zijn er heel veel van mij groot en klein, waardoor wij weer samen kunnen zijn.'

Met een grote lach op het kleine Plasticmonster zijn gezicht, zwemmen zij samen naar het ondergaande zonlicht.

Het was echt zijn geluksdag vandaag, alleen is nu de grote vraag: Hoe zorgen wij er samen voor dat er geen plastic in de zee beland? Anders worden alle kleine stukjes plastic weer groot en kunnen Billie en het Plastic monster niet meer samen zijn.

Tips van Willie

Hiii, dit was het verhaal over het Plasticmonster en mijn vriendje Billie Blub. Het Plasticmonster is zo gelukkig dat hij eindelijk weer klein is. Hij wilt zo graag klein blijven, help jij hem daarbij?

-Als je met mama of papa boodschappen gaat doen neem dan altijd een tas mee waar de boodschappen in kunnen, zo wordt er nooit onnodig plastic verbruikt en kan het monster klein blijven.

-Laat nooit afval achter op straat, in de natuur, op het strand.

En voor mama en papa:

-Koop een waterbesparende douchekop.

-Gebruik stoffen tassen voor boodschappen in plaats van plastic tassen.

-Heb je nog een beetje eten over? Bewaar het!

-Koop geen water in plastic flessen

Wie o wie heeft de zon aan gezet?

Op een te warme morgen stapt Pablo de Pinguin uit zijn bed.

Waar hij een paar weken terug nog met zijn voeten in de sneeuw stapte, stapt hij nu in een grote plas water.

'GADVERRRRR!!!' roept hij hard door het gehele huis, terwijl zijn broertjes Pjer en Mo nog liggen te slapen. Normaal houdt Pablo wel rekening met zijn broers, maar steeds die natte voeten op de vroege morgen, gaan hem steeds

meer irriteren.

Zijn moeder zei een paar dagen terug nog: 'Koop kaplaarzen die houden je voeten droog en warm.'

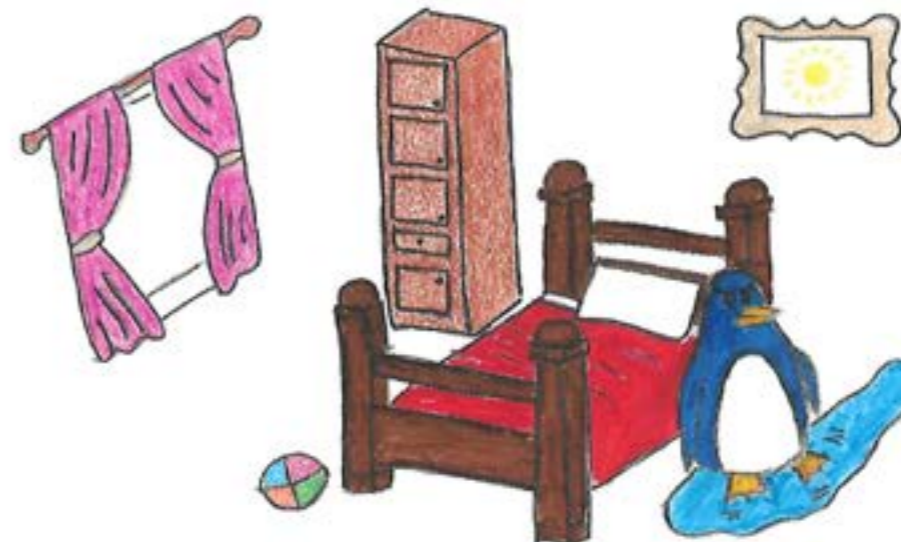
Maar zie je het al voor je een Pinguin met kaplaarzen?

'Dacht het niet, ik ga niet voor gek lopen met van die stomme dingen' had hij tegen zijn moeder gezegd.

'Er moet toch wel een andere oplossing zijn?' Die stomme zon moet gewoon stoppen met schijnen!' vind Pablo de Pinguin.

Om de zon maakt Pablo zich echt steeds meer zorgen.

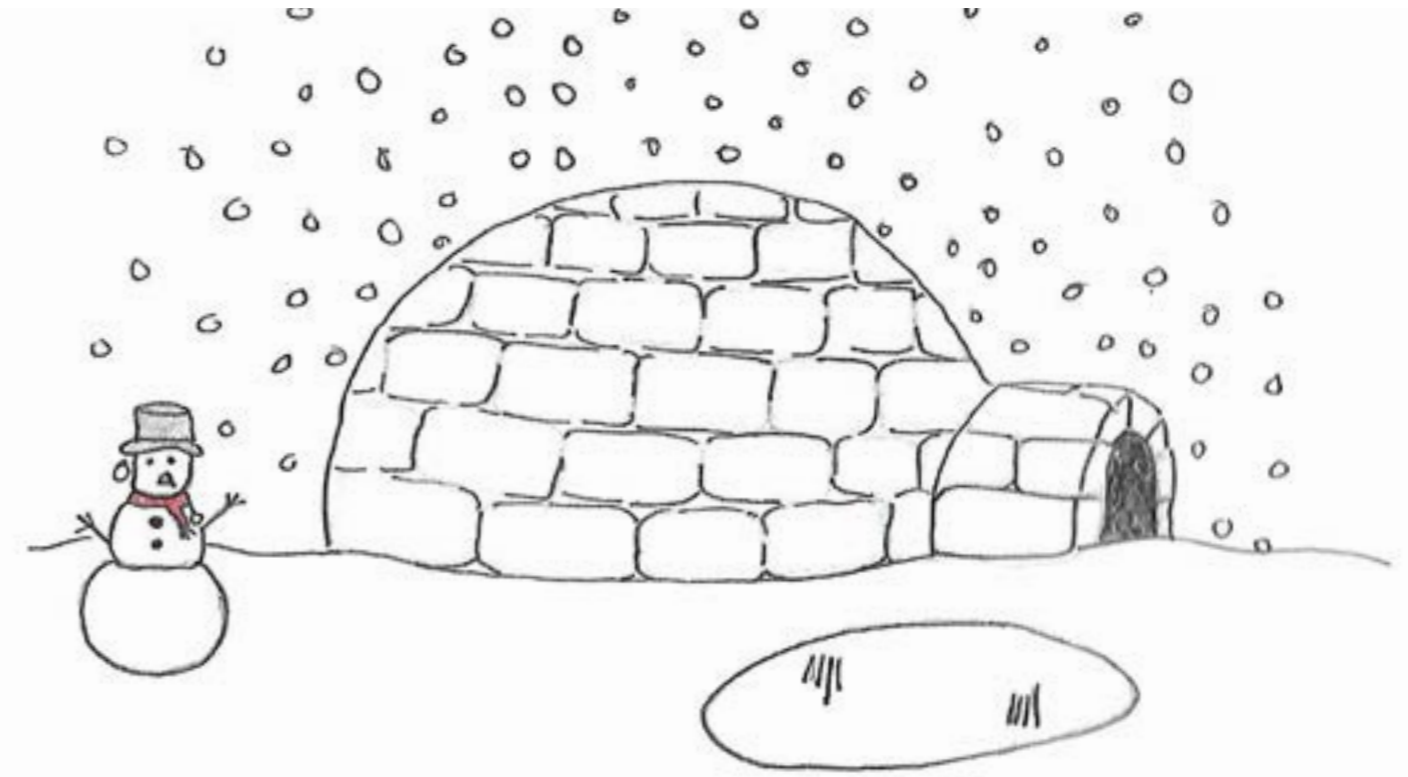
Waar hij vorig jaar eigenlijk geen dag de zon heeft gezien, lijkt hij nu al maanden te schijnen. Naast dat hij de zon helemaal niet gewend is op zijn warme vacht, en het zelfs steekt op zijn huid, ziet hij ook steeds meer ijsbergen verdwijnen. En eigenlijk maakt hij zich daar het meeste zorgen om... Wat als alle ijsbergen op de Zuidpool verdwijnen?

Over deze zorgen schreef Pablo in zijn brief aan zijn vriendin Teddy de Tijger. Teddy heeft hij vorig jaar tijdens de vakantie ontmoet en sindsdien schrijven ze elkaar maandelijks. Teddy woont in Frankrijk en gaf laatst aan dat ze daar allemaal staan te juichen als in juni de zon weer begint te schijnen. Pablo begrijpt hier niets van: 'Hoe kan je nou zo blij worden van de zon?' 'Dat gele ding levert niets goeds op!'

Teddy stuurden een brief terug naar Pablo. Daarin stond dat hij de zorgen van Pablo niet goed begreep, hij schreef: Lieve Pablo, de zon is toch heel lekker. Ik snap niet waarom je zo boos bent, smeer je in met zonnebrandcrème en ga lekker zwemmen en genieten van het warme weer. De zon is veel beter dan de sneeuw, die kou en nattigheid ik heb er nooit van gehouden. Dus ga iets doen met de zon :) groetjes Teddy.

Pablo vond de zon helemaal niet beter dan de sneeuw. En was niet blij met de reactie van Tebby. Toch bleef de laatste zin zich wel herhalen in de gedachten van Pablo de Pinguin. 'Dus ga iets doen met de zon.....hmmmm.' Pablo krijg een idee hij gaat op missie 'wie o wie heeft de zon aangezet?'

Pablo dook achter zijn computer en speurde het gehele internet af om de dader te vinden. Want wie o wie heeft toch de zon op de Noordpool aangezet? 'Als Teddy en haar vriendinnen de zon zo heerlijk vinden, waarom schijnt hij daar dan niet, dan kan hij ons hier toch gewoon met rust laten?' dacht Pablo morrend hardop. Na een uur lang surfen op het internet leek hij het probleem eindelijk gevonden te hebben. Er is niet één iemand die de zon heeft aangezet, maar eigenlijk hebben we dit met zijn allen gedaan! 'Pwhoeee' zegt Pablo hardop. 'Samen moeten we dus zorgen dat de zon weer uit gaat, maar hoe?' vraagt zich Pablo zich piekerend af.

Doordat we steeds meer gebruik maken van de auto, te warm douchen, steeds meer vlees eten, heel veel bomen kappen en ga zo maar door, schijnt de zon steeds vaker op de Zuidpool, leest Pablo aan zijn broertje Pjer en Mo voor. 'Maar daar is wat aan te doen!' roept de kleinste enthousiast. 'JAA!' roept de ander. 'Als we iedereen die we tegenkomen nu vertellen, over de zon en de sneeuw, dan kunnen we toch allemaal de auto vaker laten staan, iets kouder douchen, één keer in de week minder vlees eten en bij elke boom die we kappen een

nieuwe boom planten, dan zal de zon toch vaker gaan slapen?' zegt Pablo vrolijk en vastberaden.

Zo gezegd zo gedaan. Iedereen aan wie de broers het verhaal vertelde gingen aan de slag. Zo kregen zij het na een paar maanden voor elkaar dat het weer een dag lang sneeuwde. Dit was voor Pablo, Pjer en Mo de meest bijzondere dag van het jaar. Een dag waar zij al bijna een jaar naar uit keken. Terwijl het vorig jaar wekenlang kon sneeuwen. Een dag waarop Pablo zijn bed uitstapte en geen natte voeten kreeg. Op die bijzondere dag besloot Pablo Teddy weer een brief te schrijven. Wel een korte brief dit keer. Pablo schreef:

'Lieve Ted,

Wanneer kom je deze kant op om te sleeën? Want geloof mij er is niets beter dan sneeuw hier op de Zuidpool! ;)

Hopelijk tot snel.

Liefs, Pablo.'

Tips van Willie

Hoiiii, dit was het verhaal over mijn vriendjes op de Zuidpool. Pablo en zijn broertjes kunnen weer eindelijk zonder zorgen spelen in de sneeuw! Om het te laten blijven sneeuwen op de Zuidpool, vragen zij jou een paar dingen om te doen.

-Douche lekker kort want dan bespaar je water! Douche vijf minuten korter. Echt, het kan! Poets bijvoorbeeld je tanden buiten de douche of blijf gewoon iets minder lang onder de douche staan, ook al is het zo lekker warm.

-Laat bij een feestje geen ballonnen op.

En voor mama en papa:

Koop groenten en fruit uit Nederland. Dat kun je checken op de verpakking of op de bordjes. Een mango uit Peru moet helemaal hierheen vervoerd worden en dat belast het milieu.

-Wist je dat een witte achtergrond op de computer veel meer energie verbruikt dan een zwarte achtergrond? Zorg dus dat je screensaver en achtergrond zwart zijn. Je kunt zelfs in plaats van Google een andere zoekmachine gebruiken, met een zwarte achtergrond. Deze zoekmachine heet blackle.nl en werkt hetzelfde als Google. Stel 'm meteen in als startpagina.

-Laat je apparatuur zoals laptop en tv niet op stand-by staan, maar schakel ze helemaal uit.

Tips over hoe je een kinderboek schrijft

1 Zoek een specifiek onderwerp zoals het thema vervuiling waar je over wilt schrijven. Check welke boodschap je wilt overbrengen. Als je deze dingen in je hoofd hebt ga dan na hoe je dit wilt vertellen.

2 In een verhaal voor kinderen is het niet goed om met de vinger te wijzen naar wat ze niet goed doen. Je kan het beste in het verhaal focussen op het goede wat de kinderen kunnen doen. Ook hebben kinderen een korte spanningsboog dus moet het verhaal kort en krachtig zijn (dit is wel voor iedere leeftijd verschillend een ouder kind kan een langere spanningsboog aan). Voor dat je het verhaal schrijft is het goed om te bedenken welke karakters je in je verhaal wilt verwerken

3 Als je begint met het schrijven van je verhaal dan met een actie en leg daarna pas uit waarom die actie wordt gedaan. Voorbeeld: 'Waarom hang je ondersteboven?' Toos hangt op haar kop aan het klimrek. Nu geef je eerst een actie en leg je het daarna uit.

4 In het verhaal is het belangrijk om veel dialogen te schrijven tussen 2 of meerdere personen. Voorbeeld: maya zegt: 'Pleun, waarom ben je zo nat?' 'Dat komt, omdat ik net in de regenplas heb gesprongen.' zegt Pleun. Het is ook heel goed om als er iemand anders gaat praten deze zin op een volgende regel te plaatsen. Hierdoor leest het makkelijker voor.

Het is leuk om in je verhaal gebruik te maken van de zintuigen van je karakters. Hierdoor is komt de lezer veel beter en dieper in het verhaal. Voorbeeld: Ik kwam de gang binnen en rook oma's zelf gebakken cake. Ik snoof mijn neus hoog de lucht in en liep naar binnen.

Het is goed om te denken aan een clue of grap wat je op het einde wilt vertellen en daar naar toe werken. Het is ook leuk om iets wat je in het begin van je verhaal benadrukt aan het einde van je verhaal te laten terug komen.

Het is belangrijk dat je je eigen verhaal hardop voorleest want dan merk je of een zin goed klinkt of niet. Als het verhaal af is laat het ook door anderen lezen die hebben vaak nog goede tips of als ze iets niet begrijpen kan je dat nog aanpassen.

Denk goed na over de afbeeldingen en hoe je wilt dat ze het verhaal beïnvloeden. Afbeeldingen zijn heel belangrijk voor kinderen omdat dat hun verbeelding stimuleert. Probeer er ook voor te zorgen dat de afbeelding het verhaal ondersteunt maar niet dubbel op word. Als je iets beschrijft is het juist leuk een afbeelding bij te voegen over de reactie. Het is ook leuk om in de afbeeldingen dingen te verstoppen zoals, een kat in de boom, een muisje op de grond, een fotolijstje op de kast. Dat kinderen iets te zien hebben.

5

6

7

8

Willie heeft jouw hulp nodig! Het gaat niet goed met de wereld en wij samen kunnen daar iets aandoen. In dit boek kan je het plastic monster helpen klein te blijven, Pablo de pinguin blij maken met sneeuw en ijs, een dorpje redden door lief te doen tegen de natuur en Bram aanmoedigen zijn eiland plasticvrij te houden.

Deze vriendjes van Willie Wereld hebben voor jou tips achtergelaten, over hoe je het beste kan helpen en Willie en zijn vriendjes weer blij kan maken! Jij werkt toch ook mee!?

Het Plasticmonster

'Groter en groter, hoger en hoger, voller en voller, mijn vriend, het Plasticmonster wordt steeds boller!', zegt Billie Blub met veel paniek in zijn stem.

'Heb jij misschien de juiste rem? Hoe wordt hij weer klein net als mij, zodat we weer samen kunnen zijn?'

Wie o wie heeft de zon aangezet?

Pablo vindt de zon helemaal niet beter dan de sneeuw. En was niet blij met de reactie van Tebby. Toch blijft de reactie van Teddy hem bezighouden. 'Wat zou ik kunnen doen tegen de zon?' vraagt Pablo de Pinguin zich af. Daarom gaat hij op missie! Wil jij hem helpen?

Het grote gebouw

Op een dag, wilde het gebouw nog meer eten dan normaal, waardoor de mensen nog harder moesten werken. Hierdoor werden de mensen uit het dorpje steeds vermoeider en zwakker en het gat in de grond werd steeds maar groter en dieper. Als je goed luistert, kan je het gat zelfs horen jammer van de pijn.

Het groene plantje

Eerst loopt hij langs het water waar geen vissen zwemmen, want die houden niet van plastic. Dan wandelt hij door het bos waar geen bloemen bloeien, want die kunnen niet tegen plastic. Vervolgens loopt hij langs de berg der bergen: de berg van plastic flessen, dopjes, snoeppapiertjes, boterhamzakjes, rietjes en speelgoed verpakkingen.. en dan...!